

Sag C-397/20**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

20. august 2020

Forelæggende ret:

Cour de cassation (Frankrig)

Afgørelse af:

1. april 2020

Kassationsappellant:

SR

I. Hovedsagens genstand

- 1 Hovedsagens genstand er en stævning med påstand om annullation af procedurehandlinger gennemført i forbindelse med en retslig forundersøgelse vedrørende insiderhandel. Kassationsappellanten har bl.a. anfægtet anvendelsen af forbindelsesdata på grundlag af nationale regler, som han anser for at være i strid med EU-retten (direktiv 2002/58/EF), chartret om grundlæggende rettigheder og den europæiske menneskerettighedskonvention.

II. Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

- 2 For at kunne træffe afgørelse i hovedsagen finder Cour de cassation det nødvendigt at forelægge Den Europæiske Unions Domstol spørgsmål i henhold til artikel 267 TEUF vedrørende fortolkningen af EU-retlige bestemmelser om markedsmissbrug, og hvorledes de kan forenes med kravene om beskyttelse af personoplysninger samt, i givet fald, muligheden for midlertidigt at opretholde virkningerne af en national lovgivning om bekæmpelse af et sådant misbrug, såfremt det måtte fastslås, at den er i strid med EU-retten.

III. Præjudicielle spørgsmål

»1) Indebærer artikel 12, stk. 2, litra a) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation samt artikel 23, stk. 2, litra g) og h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug, som erstattede førstnævnte direktiv fra den 3. juli 2016, sammenholdt med 65. betragtning til denne forordning, ikke – henset til den omstændighed, at de udvekslede oplysninger er hemmelige, og den store del af offentligheden, der kan blive involveret – at den nationale lovgiver har mulighed for at pålægge operatører inden for elektronisk kommunikation en midlertidig, men generel lagring af forbindelsesdata for at give den i direktivets artikel 11 og forordningens artikel 22 omhandlede administrative myndighed mulighed for, når der i forhold til visse personer er begrundet mistanke om, at de er involveret i insiderhandel eller kursmanipulation, at kræve, at operatøren udleverer de foreliggende fortegnelser over datatrafik, såfremt der er begrundet mistanke om, at disse fortegnelser med tilknytning til genstanden for undersøgelsen kan være relevante for at bevise overtrædelsen, bl.a. ved at give mulighed for at spore de pågældendes kontakter, før mistanken opstod?

2) Såfremt Domstolens besvarelse af det første spørgsmål måtte foranledige Cour de cassation til at fastslå, at den franske lovgivning om lagring af forbindelsesdata ikke er i overensstemmelse med EU-retten, kan virkningerne af denne lovgivning da midlertidigt opretholdes for at forhindre retsusikkerhed og give mulighed for, at de data, som tidligere er indsamlet og lagret, anvendes til et af de i denne lovgivning omhandlede formål?

3) Kan en national domstol midlertidigt opretholde virkningerne af en lovgivning, som giver de ansvarlige i en uafhængig administrativ myndighed, der har til opgave at foretage undersøgelser vedrørende markedsmisbrug, mulighed for at få adgang til forbindelsesdata uden forudgående kontrol foretaget af en domstol eller af en anden uafhængig administrativ myndighed?«

IV Retsforskrifter

1. EU-retlige bestemmelser

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)

Artikel 15 [Der henvises til denne bestemmelse, men dens ordlyd er ikke gengivet i anmodningen om præjudiciel afgørelse]

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)

Artikel 12, stk. 2, litra a) og d)

»[...]

2. Med forbehold af artikel 6, stk. 7, udøves de i denne artikels stk. 1 omhandlede beføjelser i henhold til national ret og omfatter mindst retten til

a) at få adgang til ethvert dokument i enhver form og at modtage en kopi deraf

[...]

d) at kræve oplysninger om foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik

[...]«

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (forordningen om markedsmisbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF

Artikel 23, stk. 2, litra g) og h)

»I overensstemmelse med national lovgivning tillægges de kompetente myndigheder som minimum tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser til følgende:

[...]

g) at kræve at få udleveret optagelser af telefonsamtaler, elektronisk kommunikation eller fortegnelse over datatrafik hos investeringsselskaber, kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter

h) at kræve, såfremt det er tilladt i henhold til national ret, at få udleveret fortegnelser over datatrafik hos en telekommunikationsoperatør, når der er begrundet mistanke om en overtrædelse, og når sådanne fortegnelser kan være af relevans for undersøgelsen af en overtrædelse af artikel 14, litra a) eller b), eller artikel 15

[...]«

2. *Nationale bestemmelser*

Code monétaire et financier (lov om monetære og finansielle anliggender)

Artikel L-621-10, stk. 1

»Efterforskerne og inspektørerne kan til undersøgelsen eller tilsynet kræve alle dokumenter udleveret, uanset hvilket medie de er lagret på. Efterforskerne kan ligeledes indhente data, der er lagret og behandlet af telekommunikationsoperatørerne i henhold til artikel L. 34-1 i code des postes et des communications électroniques (lov om postvæsen og elektronisk kommunikation) og de i artikel 6, stk. I, nr. 1 og 2, i loi n° 2004-575 du 21 juin 2004 pour la confiance dans l'économie numérique (lov nr. 2004-575 af 21.6.2004 om tillid til den digitale økonomi) omhandlede tjenesteydere, og kræve udleveret en kopi deraf.«

Code des postes et des communications électroniques

Artikel L.34-1

»[...]

II. Operatørerne inden for elektronisk kommunikation [...] skal slette eller anonymisere samtlige trafikdata, jf. dog bestemmelserne i stk. III [...].

[...]

III. Med henblik på at efterforske, afsløre og retsforfølge strafbare handlinger [...] kan de transaktioner, der har til formål at slette eller anonymisere bestemte kategorier af tekniske data, udskydes i op til et år. [...]«

Artikel R.10-13

»I henhold til artikel L. 34-1, stk. III, skal operatører inden for elektronisk kommunikation lagre følgende oplysninger af hensyn til efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger:

- a) oplysninger, der gør det muligt at fastslå brugerens identitet
- b) oplysninger om det anvendte terminaludstyr
- c) de tekniske kendetegn samt dato, tidspunkt og varighed af hver kommunikation
- d) oplysninger vedrørende de supplerende tjenester, der er anmodet om eller anvendt, samt leverandørerne heraf
- e) oplysninger, der gør det muligt at fastslå identiteten på den eller de modtagere, som kommunikationen er rettet til.«

Cour de cassation præciserer, at disse forbindelsesdata er data, der er genereret eller bearbejdet efter en kommunikation, og som vedrører omstændighederne omkring denne og brugerne af tjenesten, dog ikke oplysninger om kommunikationens indhold.

V. Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 3 Den 22. maj 2014 blev der indledt en forundersøgelse vedrørende forhold kvalificeret som insiderhandel og hæleri.
- 4 Efter en anmeldelse indgivet den 23. og 25. september 2015 af generalsekretæren for Autorité des marchés financiers (finanstilsynet, herefter »AMF«) sammen med dokumenter, der hidrørte fra denne uafhængige offentlige myndigheds undersøgelse, som bl.a. omfattede personoplysninger vedrørende anvendelsen af telefontjenester, blev efterforskningen udvidet til at omfatte CGG-, Airgas- og Air Liquide-aktier og ethvert andet finansielt instrument relateret til disse selskaber vedrørende forhold med de samme kvalificeringer som de ovenstående samt medvirken, korruption og hvidvaskning af penge.
- 5 De ansvarlige i AMF baserede indsamlingen af dataene vedrørende ovennævnte anvendelse af telefontjenester på artikel L. 621-10 i code monétaire et financier.
- 6 Efter at kassationsappellanten den 29. maj 2017 var blevet sigtet for insiderhandel i forbindelse med forhold vedrørende Airgas-aktier og finansielle instrumenter relateret til Airgas, indgav han den 28. november 2017 en stævning med påstand om annullation af procedurehandlinger.
- 7 Chambre de l'instruction de la cour d'appel de Paris (undersøgelsesafdelingen ved cour d'appel de Paris) tog stilling til denne påstand i en dom af 7. marts 2019.
- 8 Kassationsappellanten har iværksat kassationsanke til prøvelse af denne dom.
- 9 Af de fire anbringender, som han har fremført, er det første, det tredje og det fjerde anbringende blevet forkastet i forelæggelsesafgørelsen, og de er ikke relevante for den foreliggende anmodning om præjudiciel afgørelse.
- 10 Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 6 og 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK), artikel 15 i direktiv 2002/58, artikel 7, 8, 11 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel L. 34-1 og R. 10-13 i code des postes et des communications électroniques, artikel L. 621-10 i code monétaire et financier, som affattet ved lov nr. 2013-672 af 26. juli 2013, artikel 591 og 593 i code de procédure pénale (strafferetsplejeploven) samt princippet om EU-rettens forrang og princippet om loyalitet i bevisførelsen.

VI. De væsentligste argumenter, der er fremført af sagsøgeren i hovedsagen

- 11 Kassationsappellanten har anfægtet den appellerede dom, idet den forkastede anbringendet om, at artikel 34-1 i code des postes et des communications électroniques og artikel L. 621-10 i code monétaire et financier ikke er i overensstemmelse med direktiv 2002/58 og EMRK's artikel 8.
- 12 Kassationsappellanten har gjort gældende, at Domstolen i dom af 2. oktober 2018, Ministerio Fiscal (C-207/16, EU:C:2018:788, præmis 35), fastslog, at »artikel 15 stk. 1, sammenholdt med artikel 3 i direktiv 2002/58, skal fortolkes således, at det ikke kun er en retsforskrift, der pålægger udbyderne af elektroniske kommunikationstjenester at lagre trafikdata og lokaliseringsdata, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, men også en retsforskrift, der vedrører de nationale myndigheders adgang til de data, som lagres af disse udbydere«.
- 13 I dom af 21. december 2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl. (C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970), fastslog Domstolen, at artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58 »nødvendigvis [forudsætter], at de heri omhandlede nationale foranstaltninger, såsom foranstaltninger vedrørende lagring af data med henblik på bekæmpelse af kriminalitet, er omfattet af direktivets anvendelsesområde« (præmis 73). Idet chambre de l'instruction lagde til grund, at de anfægtede nationale bestemmelser ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2002/58, med den begrundelse, »at [...] deres rækkevidde ifølge EU-Domstolen tilsyneladende ligger uden for bestemmelserne i direktivets artikel 1, stk. 3,« tilsidesatte den Domstolens fortolkning af dette direktiv.
- 14 I samme dom af 21. december 2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl., fastslog Domstolen, at artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58 »er til hinder for en national lovgivning, der med henblik på bekæmpelse af kriminalitet fastsætter en generel og udifferentieret lagring af samtlige trafikdata og lokaliseringsdata vedrørende samtlige abonnenter og registrerede brugere i forbindelse med samtlige midler til elektronisk kommunikation« (præmis 112). Heraf følger, at den nationale lovgivning skal »fastsætte klare og præcise regler, der regulerer rækkevidden og anvendelsen af en sådan foranstaltning om lagring af data, og som opstiller en række mindstekrav«, og »navnlig [skal] angive, under hvilke omstændigheder og på hvilke betingelser der i forebyggende øjemed kan vedtages en foranstaltning om lagring af data, hvorved det sikres, at en sådan foranstaltning begrænses til det strengt nødvendige« (præmis 109). I øvrigt er det nødvendigt, at lagringen af dataene opfylder »objektive kriterier, som fastlægger et forhold mellem de data, der skal lagres, og det forfulgte mål«, samt materielle betingelser, som »faktisk kan afgrænse omfanget af foranstaltningen og følgelig den berørte personkreds« (præmis 119). Ved at afvise at annullere kassationsappellantens telefonidata, som AMF havde indsamlet i henhold til artikel L. 34-1 og R. 10-13 i code des postes et des communications, tilsidesatte chambre de l'instruction således nævnte bestemmelse, eftersom disse bestemmelser fastsætter en generel og udifferentieret lagring af data, der udgør et alvorligt indgreb i retten til respekt for privatlivets

fred og ikke fastsætter nogen garanti, der kan afgrænse omfanget af lagringen til en personkreds eller til data, som rent faktisk er knyttet til grov kriminalitet.

- 15 Ligeledes i dom af 21. december 2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl. (C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970), fastslog Domstolen, at »[d]a de retsfor skrifter, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58, [...] skal være »omfattet af passende beskyttelsesordninger«, skal en sådan foranstaltning [...] fastsætte klare og præcise regler, der angiver, under hvilke omstændigheder og på hvilke betingelser udbyderne af elektroniske kommunikationstjenester skal give de kompetente nationale myndigheder adgang til de pågældende data« (præmis 117). Ved at afvise at annullere kassationsappellantens telefonidata, som teleoperatørerne havde fremsendt til AMF's efterforskere på grundlag af artikel L. 621-10, andet punktum, i code monétaire et financier, tilsidesatte chambre de l'instruction derfor artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58, eftersom disse nationale bestemmelser ikke fastsætter nogen grænse for disse efterforskere ret til at blive meddelt de af telekommunikationsoperatørerne lagrede og behandlede data og ikke fastsætter »garantier, der kan sikre en rimelig afvejning mellem på den ene side retten til respekt for privatlivets fred og på den anden side forhindring af forstyrrelser af den offentlige orden og eftersøgning af gerningsmænd til strafbare handlinger«, således som Conseil constitutionnel bemærkede, idet den fastslog, at de ikke var i overensstemmelse med forfatningen (afgørelse nr.°2017-646/647, et prioriteret spørgsmål om forfatningsmæssighed af 21.7.2017).
- 16 Kassationsappellanten har gjort gældende, at en offentlig myndigheds indgreb i retten til respekt for privatlivets fred bør være nødvendigt og forholdsmæssigt. Chambre de l'instruction kunne således ikke uden at tilsidesætte menneskerettighedskonventionens artikel 8 afvise at annullere kassationsappellantens telefonidata, eftersom de var blevet lagret af telefonioperatørerne og derefter fremsendt til AMF's efterforskere på grundlag af nationale retsfor skrifter, der ikke fastsætter tilstrækkelige garantier, som kan begrænse misbrug.

VII. Begrundelse for forelæggelsen

- 17 Chambre de l'instructions dommere har med henblik på at forkaste anbringendet om, at artikel L. 621-10 i code monétaire et financier og artikel L. 34-1 i code des postes et communications électroniques er i strid med internationale konventioner i forhold til kravene i direktiv 2002/58, sammenholdt med Domstolens praksis – efter at have gjort opmærksom på de omstændigheder, hvorunder personoplysningerne er blevet indsamlet – bemærket, at artikel L. 621-10 i code monétaire et financier, som indrømmer de ansvarlige i en administrativ myndighed, med bemyndigelse hertil og under iagttagelse af tavshedspligt, beføjelse til at få adgang til forbindelsesdata, ikke synes at være i strid med det ovennævnte direktivs artikel 15, stk. 1.

- 18 Ifølge dommerne er det samme tilfældet hvad angår bestemmelserne i artikel L.34-1 i code des postes et communications électroniques henset til de begrænsninger, som følger af artikel R. 10-3 I både hvad angår de data, som operatørerne skal lagre, og lagringens varighed.
- 19 De har fremhævet, at artikel 23, stk. 1, litra h), i forordning nr. 596/2014 om markedsmissbrug giver de kompetente myndigheder mulighed for at kræve, såfremt det er tilladt i henhold til national ret, at få udleveret fortegnelser over datatrafik hos en telekommunikationsoperatør, når der er begrundet mistanke om en overtrædelse, og når sådanne fortegnelser kan være af relevans for undersøgelsen af en overtrædelse af artikel 14, litra a) eller b), vedrørende forbud mod at deltage i eller forsøge at deltage i insiderhandel eller at anbefale, at en anden person deltager i insiderhandel, eller at tilskynde en anden person til at deltage i insiderhandel, eller af artikel 15 om forbud mod markedsmanipulation.
- 20 Heraf udleder dommerne, at anvendelsen af bestemmelser, som er i overensstemmelse med en EU-forordning, en EU-retsakt, som er generel, bindende i alle bestemmelser og finder direkte anvendelse i medlemsstaternes retsorden for alle retssubjekter, ikke kan medføre ophævelse.
- 21 Med henblik på kassation af den appellerede dom har kassationsappellanten i det væsentlige gjort gældende, at dataene under tilsidesættelse af ovennævnte direktiv 2002/58/EF, som fortolket af Domstolen, er blevet indsamlet på grundlag af de ovennævnte bestemmelser, som fastsætter en generel og udifferentieret lagring af data, og at bestemmelsen i artikel L. 621-10 i code monétaire et financier, som affattet ved lov af 26. juli 2013, ikke fastsætter nogen begrænsning for AMF's efterforskeres ret til at indhente de lagrede data.
- 22 Hvad dette angår finder generaladvokaten det nødvendigt at forelægge Domstolen to spørgsmål, dels spørgsmålet om, hvorvidt betingelserne for private aktørers lagring af personlige forbindelsesdata er i overensstemmelse med internationale konventioner, dels spørgsmålet vedrørende betingelserne for AMF's adgang til disse, som er fastsat i artikel L. 621-10, nævnt ovenfor, i den affattelse, der var gældende på det pågældende tidspunkt, henset til bestemmelserne i forordning nr. 596/2014 om markedsmissbrug og medlemsstaternes forpligtelser som følge heraf, idet denne forordning ophævede Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6 af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation.
- 23 Kassationsappellanten har i replikken anført, at Domstolen ikke bør forelægges et præjudicielt spørgsmål, eftersom den allerede har udtrykt sig tydeligt om fortolkningen af direktiv 2002/58.
- 24 For at behandle anbringendet er det nødvendigt at sondre mellem de nærmere bestemmelser for henholdsvis adgang til og lagring af forbindelsesdata.

a) *Adgang til forbindelsesdata*

- 25 I dom af 21. december 2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl. (C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970), fastslog Domstolen, at artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58, sammenholdt med artikel 7, 8 og 11 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den *»er til hinder for en national lovgivning, der regulerer beskyttelsen af og sikkerheden vedrørende trafikdata og lokaliseringsdata [...], uden i forbindelse med bekæmpelsen af kriminalitet at begrænse denne adgang til målet om bekæmpelse af grov kriminalitet, uden at undergive den nævnte adgang en forudgående kontrol foretaget af en domstol eller af en uafhængig administrativ myndighed og uden at stille et krav om, at de pågældende data lagres på EU's område«* (præmis 125).
- 26 Conseil constitutionnel fastslog ved afgørelse af 21. juli 2017, at artikel L. 621-10, stk. 1, i code monétaire et financier er forfatningsstridig med den begrundelse, at den på tidspunktet for de faktiske omstændigheder gældende procedure for AMF's adgang ikke var i overensstemmelse med retten til respekt for privatlivets fred, som er beskyttet ved menneske- og borgerrettighedserklæringens artikel 2. Henset til, at en øjeblikkelig ophævelse af de anfægtede bestemmelser ville have åbenbart urimelige konsekvenser, udsatte Conseil constitutionnel imidlertid denne ophævelse til den 31. december 2018. Som konsekvens af denne erklæring om forfatningsstridighed indførte lovgiver ved lov nr. 2018-898 af 23. oktober 2018 en ny artikel L. 621-10-2, der fastsætter et krav om, at en anden uafhængig administrativ myndighed med betegnelsen *»contrôleur des demandes d'accès«* på forhånd skal give AMF's efterforskere tilladelse til at få adgang til forbindelsesdata.
- 27 Henset til de udskudte virkninger af Conseil constitutionnels afgørelse må det lægges til grund, at det ikke kan udledes af den omstændighed, at de på tidspunktet for de faktiske omstændigheder gældende lovforskrifter var forfatningsstridige, at afgørelsen bør ophæves. Selv om AMF ifølge artikel L. 621-1 i code monétaire et financier både i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for de omtvistede retsakter, og i sin nuværende affattelse er *»en uafhængig offentlig myndighed«*, var AMF's efterforskeres mulighed for at få adgang til forbindelsesdata uden en forudgående kontrol foretaget af en domstol eller en anden uafhængig administrativ myndighed derimod ikke i overensstemmelse med kravene i artikel 7, 8 og 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som fortolket af Domstolen.
- 28 Det eneste spørgsmål, der rejser sig, vedrører muligheden for at udskyde konsekvenserne af, at artikel L. 621-10 i code monétaire et financier er i strid med internationale konventioner.

b) Lagring af forbindelsesdata

- 29 I dom af 21. december 2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl. (C-203/15 og C-698/15, EU:C:2016:970), fastslog Den Europæiske Unions Domstol, at artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58, sammenholdt med artikel 7, 8 og 11 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at *»bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, der med henblik på bekæmpelse af kriminalitet fastsætter en generel og udifferentieret lagring af samtlige trafikdata og lokaliseringsdata vedrørende samtlige abonnenter og registrerede brugere i forbindelse med samtlige midler til elektronisk kommunikation«* (præmis 112).
- 30 I den foreliggende sag krævede AMF adgang til de lagrede data ud fra en mistanke om insiderhandel og markedsmisbrug, som kunne være omfattet af adskillige grove strafferetlige kvalificeringer, og havde af hensyn til undersøgelsens effektivitet behov for at sammenholde forskellige lagrede data vedrørende et bestemt tidsrum, således det var muligt at afdække intern viden udvekslet mellem flere parter, som afslørede ulovlig praksis på dette område.
- 31 AMF's undersøgelser opfylder de forpligtelser, som påhviler staterne i medfør af direktiv 2003/6, der pålægger dem at udpege én administrativ myndighed, hvis beføjelser, der defineres i artikel 12, stk. 2, litra d), omfatter at kræve *»oplysninger om foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik«*.
- 32 Forordning nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug, der fra den 3. juli 2016 erstattede ovennævnte direktiv, fastsætter – som anført i artikel 1, der definerer forordningens genstand – *»et fælles regelsæt for insiderhandel, uretmæssig videregivelse af intern viden og markedsmanipulation samt for foranstaltninger til at forhindre markedsmanipulation [...] for at sikre de finansielle markeds integritet i Unionen og forbedre investorbekyttelsen og tilliden til disse markeder«*.
- 33 Forordningens artikel 23, stk. 2, litra g) og h), bestemmer, at den kompetente myndighed kan kræve at få udleveret optagelser af telefonsamtaler, elektronisk kommunikation eller fortegnelse over datatrafik hos investeringsselskaber, kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter.
- 34 Den kan ligeledes, såfremt det er tilladt i henhold til national ret, kræve at få udleveret fortegnelser over datatrafik hos en telekommunikationsoperatør, når der er begrundet mistanke om en overtrædelse, og når sådanne fortegnelser kan være af relevans for undersøgelsen af en overtrædelse af artikel 14, litra a) eller b), om insiderhandel og uretmæssig videregivelse af intern viden eller artikel 15 om markedsmanipulation.
- 35 Denne retsakt fremhæver desuden (65. betragtning), at disse forbindelsesdata udgør yderst vigtigt – og undertiden det eneste – bevismateriale, der kan afsløre og bevise insiderhandel og markedsmanipulation, da de giver mulighed for at fastslå identiteten af en person, som er ansvarlig for videregivelse af urigtige eller

vildledende oplysninger, eller at personer har været i kontakt med hinanden på et bestemt tidspunkt, og at der er en forbindelse mellem to eller flere personer.

- 36 Idet den anfører, at udøvelsen af disse beføjelser kan udmønte sig i indgreb i retten til respekt for privat- og familieliv, hjemmet og kommunikation, foreskriver den, at medlemsstaterne skal have passende og effektive beskyttelsesmekanismer mod misbrug ved at begrænse disse beføjelser til tilfælde, hvor det er nødvendigt for en ordentlig undersøgelse af alvorlige sager, hvor der ikke findes tilsvarende midler til reelt at opnå samme resultat, hvilket medfører, at visse tilfælde af markedsmissbrug, der er omhandlet af denne retsakt, bør anses for alvorlige overtrædelser (66. betragtning).
- 37 I den foreliggende sag var den interne viden, som kan karakterisere det materielle indhold af ulovlig praksis hvad angår markedet, i sagens natur mundtlig og fortrolig.
- 38 Dette rejser således spørgsmålet om, hvorledes artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58, sammenholdt med artikel 7, 8 og 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, kan forenes med de krav, som er opstillet i de ovennævnte bestemmelser i direktiv 2003/6 og forordning 596/2014.
- 39 Med henblik på besvarelsen af dette spørgsmål synes gældende retspraksis ikke at kaste det nødvendige lys over spørgsmålet inden for denne retlige og faktiske baggrund, som er uden fortilfælde, hvorfor det ikke kan lægges til grund, at der ikke er rimelig tvivl om den korrekte anvendelse af EU-retten. Følgelig bør spørgsmålet forelægges for Domstolen.
- 40 Såfremt Domstolens besvarelse af det første spørgsmål måtte foranledige Cour de cassation til at fastslå, at den franske lovgivning om lagring af forbindelsesdata ikke er i overensstemmelse med EU-retten, er det hensigtsmæssigt at forelægge spørgsmålet om, hvorvidt virkningerne af denne lovgivning midlertidigt kan opretholdes for at forhindre retsusikkerhed og give mulighed for, at de data, som tidligere er indsamlet og lagret, anvendes til et af de i denne lovgivning omhandlede formål.
- 41 Den Europæiske Unions Domstol bør ligeledes forelægges følgende præjudicielle spørgsmål, anført ovenfor.